

Vredig ♩ = 96-112

1. Een ar - me zwer - ver, moed' en mat, kwam op mijn
 2. Eens was mijn ka - rig maal ge - reed toen hij stil -
 3. Ik vond hem eens waar uit een rots een bron sprong,

weg vaak voor mij staan, die dan zo need' - rig
 zwij - gend bin - nen - trad. Ik merk - te dat hij
 waar hij kracht' - loos lag. Hoe spot - te met zijn

'Help mij' bad dat ik zijn wens niet af kon slaan.
 hon - ger leed en 'k gaf hem al - les wat ik had.
 dorst 't ge-klots van 't wa - ter dat hij stro - men zag!

Hoe - wel ik nooit zijn naam ver - nam, waar - heen hij
 Hij dank - te, at, en, was 't niet veel, ook ik kreeg
 Ik hielp hem, hij gaf geen ge - luid, drie - maal dronk

ging, van - waar hij kwam, won iets wat in zijn
 iets: een eng' - len - deel. Want toen ik daar ten
 hij mijn be - ker uit; ik kreeg hem o - ver -

o - gen glom mijn liefd', al wist ik niet waar - om.
 maal - tijd zat was 't mij als - of ik man - na at.
 vloe - end weer, ik dronk en dorst - te nim - mer - meer.

4. 't Was nacht, een ruwe stormwind joeg
 langs 't veld; de vloed was hooggegaan.
 Daar klonk zijn stem! 'k Stond op en vroeg
 hem in mijn huis. Dat nam hij aan,
 waarna ik hem van alles gaf -
 'k stond zelfs mijn eigen bed hem af.
 En in mijn droom - 'k lag op de grond -
 was 't of 'k in Eden mij bevond.

6. Gevangen trof ik hem eens aan,
 bedreigd met een verraderslot.
 Ik bracht de leugenstroom tot staan
 en eerde hem spijt smaad en spot.
 Het grootste blijk van trouw vroeg hij
 mij even later: Sterf voor mij.
 Het vlees was zwak, mijn bloed werd kil,
 mijn geest riep echter uit: 'Ik wil!'

5. Beroofd, gewond en bijna dood
 vond ik hem langs de weg. Ik bracht
 zijn adem weer; in wonden goot
 ik olie; voedsel gaf hem kracht.
 Weldra was hij hersteld, gezond,
 ikzelf verborg een diepe wond,
 maar ik vergat sindsdien de smart
 met vreed' in mijn berouwvol hart.

7. Toen heeft hij in een ogenblik
 al zijn vermomming afgedaan.
 Die wond' in elke hand kend' ik;
 ik zag de Heiland voor mij staan!
 Tot mij, ja, zelfs tot mij sprak Hij:
 Gij hebt u nooit geschaamd voor Mij.
 Uw daden kunnen niet vergaan,
 vrees niet, gij hebt z' aan Mij gedaan.

Tekst: naar James Montgomery (1771-1854)

Muziek: George Coles (1792-1858), gew.

Lofzang gezongen vlak voor de martelaarsdood van de
 profheet Joseph Smith. Zie *History of the Church* 6:614-615

Matteüs 25:31-40

Mosiah 2:17